

prima instanță: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Corolevschi)

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecători

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, în cauza la contestația depusă de creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ces Group” împotriva tabelului definitiv al creanțelor în procesul de insolabilitate a Întreprinderii Individuale „Ivanov Oleg-Farm”, împotriva încheierii din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

Prin hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a constatat insolabilitatea debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea ÎI „Ivanov Oleg-Farm”; s-a desemnat în funcția de lichidator Elvira Coltun; s-a stabilit termenul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor până la 17 octombrie 2016 inclusiv în vederea întocmirii tabelului definitiv.

Ulterior prezentării tabelului definitiv de către administratorul autorizat Elvira Coltun, la 25 noiembrie 2016 creditorul SRL „Ces Group” a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor solicitând admiterea contestației, validarea creanței SRL „Ces Group” față de ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în mărime de 411837, 63 de lei cu obligarea lichidatorului Elvira Coltun să rectifice tabelul definitiv al creanțelor al ÎI „Ivanov Oleg-Farm”, prin includerea creanței validate în mărime de 411837, 63 de lei în tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea contestației s-a invocat că la 11 octombrie 2004 între SRL „Magic Farm”, în calitate de vânzător și ÎI „Ivanov Oleg-Farm”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare nr. 895.

A indicat că la 15 octombrie 2012 Judecătoria Bălți a emis hotărârea privind încasarea de la ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în beneficiul SRL „Magic Farm” a datoriei în sumă de 69822, 98 de lei, a penalității în sumă de 125681 de lei, a dobânzii de întârziere

în sumă de 28885 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 17502 lei.

A menționat că la 20 decembrie 2012, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat a fost modificată denumirea SRL „Magic Farm” în SRL „Ces Group”, cu menținerea aceluiași cod fiscal/IDNO.

A precizat că cererea privind validarea creanței a fost expediată în adresa Curții de Apel Bălți la 13 octombrie 2016 și a fost recepționată la 17 octombrie 2016, iar prin cererea de validare a creanței a solicitat admiterea și validarea creanței în mărime de 411837, 63 de lei. Lichidatorul Elvira Coltun a întocmit tabelul definitiv, însă nu a admis suma creanței de 411837, 63 de lei, din motiv că nu era nici un act judecătoresc definitiv și irevocabil care să demonstreze existența datoriei.

Prin încheierea din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis contestația depusă de SRL „Ces Group” asupra tabelului definitiv al creanțelor și s-a validat suplimentar creanța creditorului SRL „Ces Group” în cadrul procesului de insolvență a debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în mărime de 169946, 65 de lei.

La 02 ianuarie 2018 ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, a declarat recurs împotriva încheierii din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia în partea admiterii (validării) creanțelor în sumă de 169946, 65 de lei ce constituie dobânda de întârziere calculată la datorii, dobânzi de întârziere, penalități, ca fiind neîntemeiată și în lipsa documentului executoriu prevăzut de lege, soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu dispunerea respingerii contestației depuse de către SRL „Ces Group” împotriva tabelului definitiv al creanțelor debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în sumă de 169946, 65 de lei și radierea acestei sume din tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea recursului s-a invocat că prin cererea de validare a creanțelor SRL „Ces Group” a solicitat admiterea și validarea creanței totale în mărime de 411837 de lei, pe când administratorul insolvenței Elvira Coltun nu a admis suma creanței de 411837, 63 de lei în totalitate, din motiv că nu era anexat un act judecătoresc definitiv și irevocabil care să demonstreze existența datoriei. Prin încheierea din 09 martie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admisă parțial contestația creditorului SRL „Ces Group” asupra tabelului definitiv al creanțelor, a fost validată creanța creditorului SRL „Ces Gropu” în mărime de 87324, 98 de lei ca creanță chirografară la rangul V și în sumă de 154566 de lei ca creanță chirografară de rangul VI; în rest contestația a fost respinsă ca neîntemeiată. Prin decizia din 30 august 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de SRL „Ces Group” și a fost casată încheierea din 09 martie 2017 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei la rejudecare în primă instanță. După rejudecarea cauzei, a fost emisă încheierea contestată.

Remarcă că din circumstanțele speței rezultă că instanța de insolvență a reținut indicațiile Curții Supreme de Justiție expuse în decizia din 30 august 2017 și la rejudecare a adoptat o soluție contrară celei adoptate prin încheierea din 09 martie 2017. Prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, intrată în vigoare la 30 noiembrie 2012, a fost abrogat articolul 420 Cod de procedură civilă- indicațiile instanței de recurs. În acest sens opinează că la rejudecare, instanța de judecată urmă să se călăuzească de propriile concluzii, bazate pe analiza și elucidarea obiectivă, sub toate aspectele a

circumstanțelor, probelor cauzei, precum și aplicarea normelor juridice care au incidență. Indicațiile instanței ierarhic superioare de la judecarea recursului conform Secțiunii I nu pot fi imperative pentru prima instanță.

Precizează că creditorul SRL „Ces Group” a depus cerere de admitere a creanței în sumă de 411837,63 de lei, iar administratorul verificând creanța creditorului, nu a introdus creanța acestuia la capitolul „creanțe admise de către administrator/lichidator”, prin ce corect s-a opus admiterii cererii de validare. ÎM „Becor” SRL a susținut neincluderea creanței SRL „Ces Group” în tabelul definitiv și s-a opus în continuare includerii creanțelor, care excedează următoarele sume: 69822,98 de lei - datorie-rangul V; 125681 de lei - penalitate - rangul VI; 28885 de lei - dobândă de întârziere - rangul VI; 17502 lei - cheltuieli de judecată - rangul VI.

Consideră recurentul neîntemeiată, incertă creanța SRL „Ces Group” în sumă de 169946,65 de lei. În partea solicitării de către SRL „Ces Group” a dobânzii de întârziere în sumă de 169946,65 de lei, ÎM „Becor” SRL, la fel, se opune și în acest context susține poziția administratorului, precum și solicită respingerea contestației SRL „Ces Group” în privința validării acestei sume. După cum rezultă din materialele cauzei, creanța pretinsă în sumă de 169946,65 de lei constituie o dobândă de întârziere calculată suplimentar, după emiterea titlului executoriu. Dobânda de întârziere în sumă de 169946,65 de lei a fost calculată pentru perioada 01 noiembrie 2012 -13 octombrie 2016. Perioada de calcul al dobânzii de întârziere constituie 1439 zile (adică 3,94 ani, adică mai mult de 3 ani care constituie termen general de prescripție extinctivă). Hotărârea instanței de judecată pe care se întemeiază creanța pretinsului creditor include deja adjudecarea unei penalități de 200% în raport cu datoria de bază (quantum inechitabil), precum și dobânda de întârziere. După adoptarea hotărârii judecătorești, dobânda de întârziere poate fi calculată în două cazuri: art. 243 Cod de procedură civilă; art. 24 Cod de executare, în temeiul încheierii executorului judecătoresc. La caz, hotărârea judecătorească în favoarea creditorului nu prevede alte mențiuni în privința dobânzii, decât cea stabilită în quantum de 28885 de lei. La fel, nu există o încheiere a executorului judecătoresc cu privire la calculul dobânzii după intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești (în cadrul procedurii de executare). În asemenea situații lipsesc temeiuri de a pretinde admiterea creanței- dobânda în mărime de 169946,65 de lei. Pentru ca o creanță să fie admisă și inclusă în tabelul definitiv, ea urmează a fi certă, incontestabilă și nelitigioasă. Dacă creanța s-ar întemeia pe un document executoriu (în sensul normelor Codului de Procedură Civilă și Codului de Executare), opunerea admiterii creanței trebuie susținută prin titlu executoriu. La caz, creanța creditorului în partea dobânzii pretinse are caracter litigios, nefiind în același timp probată prin titlu executoriu.

Remarcă că dacă creanța ar fi fost exigibilă și bazată nu pe titlu executoriu, dar pe un act juridic (în lipsa unui titlu executoriu), creditorul ar fi avut dreptul să calculeze din momentul scadenței creanței și până la intentarea insolvenței (deschiderea procedurii) dobânda de întârziere la datoria (creanța) formată (art. 142 alin. (7) al Legii insolvenței). Aceasta, la fel, ar fi permisă doar în interiorul termenului general de prescripție extinctivă (trei ani).

Consideră că în lipsa temeiului pentru pretinderea și calcularea dobânzii de întârziere, pretinsul creditor SRL „Ces Group” a calculat dobândă la dobândă și penalitate, suprapunând dublu și neîntemeiat plăți aferente neexecutării obligației (dacă ar fi admisibilă calcularea dobânzii, aceasta urma să fie calculată doar la suma datoriei de 69822,98 de lei); a calculat dobânda de întârziere pentru un termen mai mare de trei ani (și anume pentru 1439 zile); a calculat dobânda peste ziua deschiderii procedurii (14 septembrie 2016) și anume până la data depunerii cererii de admitere a creanței (13 octombrie 2016), ceea ce contravine legii (art. 142 alin. (7) al Legii insolvenței); a calculat dobânda pentru o perioadă mai mare de trei ani calculată de la data deschiderii procedurii.

Conform art. 43 alin. (2), pct. 6), lit. b) al Legii insolvenței, la rangul VI (creanțe chirografare de rang inferior) se atribuie amenzile, penalitățile și alte sancțiuni financiare (pecuniare), precum și cele cauzate de neexecutarea obligațiilor sau din executarea lor necorespunzătoare (dobânda de întârziere prevăzută de art. 585 și 619 Cod civil). În contextul prevederilor menționate, susține recurentul că ar fi posibilă validarea pretinsului creditor doar cu următoarele sume: 69822,98 de lei - creanță (datorie) la rangul V; 17502,00 de lei - creanța (taxa de stat efectiv achitată în legătură cu litigiul disputat) la rangul V; 125681 de lei - creanța (penalitate, conform titlului executoriu) la rangul VI; 28885 de lei - creanță (dobândă de întârziere, conform titlului executoriu) la rangul VI. În rest, în privința sumelor pretinse de SRL „Ces Group”, cerința de admitere a creanței în sumă 169946,65 de lei cu titlu de dobândă de întârziere calculată după intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești pe care se întemeiază creanța pretinsă, este neîntemeiată. Prin admiterea acestui capăt de cerere, s-a admis acordarea a unei duble valori juridice dobânzii de întârziere solicitate de către creditorul SRL „Ces Group”. O astfel de soluție contravine normei juridice (art. 619 Cod Civil) care prevede și instituie dreptul de a beneficia de o dobândă de întârziere. Or, dobânda de întârziere conform art. 619 Cod civil este aferentă unei obligații nemijlocite. Creditorul SRL „Ces Group” a pretins calculul unei dobânzi de întârziere la dobânda deja calculată și adjudecată. La fel, s-a admis o dobândă de întârziere la o penalitate deja calculată și adjudecată. Cu atât mai mult că art. 619 alin. (4) Cod civil interzice urmărirea dobânzilor de întârziere la dobânzi deja calculate. Admiterea cerinței SRL „Ces Group” în partea dobânzii la dobânda de întârziere și penalității deja calculate, admiterea acestei creanțe cu depășirea termenului de trei ani (perioada de calcul), cu calculul în perioada de după intentarea procesului în lipsa documentului executoriu prevăzut de lege (încheiere) - periclitează grav procesul echitabil în dauna celorlalți participanți la proces.

Opinează că admiterea pretenției SRL „Ces Group” în partea admiterii în tabelul definitiv al creanței în sumă de 169946,65 de lei cu titlu de dobândă de întârziere este neîntemeiată, iar creanța este litigioasă. Or, respingerea contestației SRL „Ces Group” nu o împiedică să intenteze în această privință o acțiune în judecată conform art. 144 (4) al Legii insolvenței. Având o hotărâre judecătorească definitivă în acest sens, SRL „Ces Group” ar putea ulterior solicita admiterea creanței pretinse ca fiind una certă

și lipsită de caracter litigios. Soluția instanței de insolvabilitate este rezultatul aplicării și interpretării eronate a legii.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvabilitate a adoptat încheierea contestată la 14 decembrie 2017, iar ÎM „Becor” SRL a declarat recurs la 02 ianuarie 2018.

Materialele cauzei denotă că încheierea contestată a fost pronunțată în lipsa ÎM „Becor” SRL, la fel, lipsesc date despre înmânarea, comunicarea și recepționarea acesteia de către ÎM „Becor” SRL. Astfel recursul se consideră a fi declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, întemeiat și pasibil de a fi admis, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate, din următoarele motive.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a constatat insolvabilitatea debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea ÎI „Ivanov Oleg-Farm” (f.d.6-9).

Conform art. 76 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvabilitate.

Conform art. 140 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

La 17 octombrie 2016 SRL „Ces Group” a depus cerere de validare a creanței în sumă de 411837, 63 de lei față de ÎI „Ivanov Oleg-Farm”, cu includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor (f.d.10-11).

Conform art. 142 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

Conform art. 144 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

La 25 noiembrie 2016 SRL „Ces Group” a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor al ÎI „Ivanov Oleg-Farm”, invocând dezacordul cu neincluderea și validarea sumei totale a creanței de 411837, 63 de lei (f.d.27-31).

Prin încheierea din 09 martie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis parțial contestația depusă de SRL „Ces Group” și s-a validat SRL „Ces Group” cu suma de 87324, 98 de lei ca creanță chirografară de rangul V și cu suma de 154566 de lei ca creanță chirografară de rangul VI; în rest pretențiile au fost respinse.

Respectiv în partea respingerii contestației, încheierea a fost contestată de către SRL „Ces Group”.

Conform art. 144 alin. (9) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Prin încheierea din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți în rezultatul rejudecării contestației depuse de SRL „Ces Group” în partea dispusă spre rejudecare, s-a dispus validarea suplimentară a creanței creditorului SRL „Ces Group” în cadrul procesului de insolvență al debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în sumă de 169946, 65 de lei (f.d.80-83).

Prin recursul declarat, ÎM „Becor” SRL își exprimă dezacordul cu creanța validată suplimentar în sumă de 169946, 65 lei, invocând lipsa temeiurilor legale în acest sens.

La acest capitol, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele recurentului precum că o creanță pentru a fi introdusă în tabelul definitiv al creanțelor urmează să fie certă, incontestabilă și nelitigioasă.

Astfel, conform art. 43 alin.(2) pct. 6) lit.b) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în creanțele chirografare de rangul VI intră și amenzile, penalitățile și alte sancțiuni financiare (pecuniare), precum și cele cauzate de neexecutarea obligațiilor sau din executarea lor necorespunzătoare.

Conform art. 142 alin.(7) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, o creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Colegiul relevă că creanța în sumă de 169946, 65 de lei este pretinsă de către SRL „Ces Group” ca dobândă de întârziere în temeiul art. 585, 619 Cod civil, începând cu 05 noiembrie 2012, pentru 1439 zile (f.d.28).

Conform art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 619 alin.(1), (2) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Colegiul precizează că prin hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătorei Bălți s-a încasat de la ÎI „Ivanov Oleg-Farm” în beneficiul Firmei „Magic-Farm” SRL (în prezent SRL „Ces Group” (f.d.34,35) suma datoriei de 69822, 98 de lei, penalitatea în sumă de 125681 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 28885 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 17502 lei (f.d.31-33). Conform titlului executoriu eliberat în baza acestei hotărâri, se indică că hotărârea a devenit irevocabilă la 06 noiembrie 2012 (f.d.37).

Sub acest aspect Colegiul notează că SRL „Ces Group” pretinde dobânda de întârziere începând cu 05 noiembrie 2012 până la 13 octombrie 2016 inclusiv (f.d.36). Constatarea insolvabilității debitorului ÎI „Ivanov Oleg-Farm” și inițierea procedurii simplificate a falimentului a fost dispusă prin hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți (f.d.6-9).

Conform art. 5 alin. (8) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării.

În această ordine de idei Colegiul reiterează că SRL „Ces Group” pretinde dobânda de întârziere începând cu 05 noiembrie 2012 și până la data de 13 octombrie 2016 inclusiv. Or, conform mențiunii instanței de judecată, hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătorei Bălți a devenit irevocabilă la 06 noiembrie 2012, iar insolvabilitatea debitorului a fost constatată prin hotărârea din 14 septembrie 2016 a instanței de insolvabilitate.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează a verifica acest aspect, deoarece unul din efectele hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate este suspendarea calculării penalităților, dobânzilor și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului.

Concomitent Colegiul menționează că în condițiile legii sunt stabilite două cazuri exprese de calculare a dobânzilor de întârziere ulterior pronunțării hotărârii de încasare a sumei, argument invocat și de recurent.

Unul din cazuri este statuat la art. 243 Cod de procedură civilă, în conformitate cu care instanța judecătorească, pronunțând hotărârea de încasare a unei sume de bani, consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma și moneda în care se percepe și

dobânda de întârziere determinată conform art.619 din Codul civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile de la data când aceasta a devenit definitivă.

La acest capitol, Colegiul relevă că în hotărârea din 15 octombrie 2012 a Judecătorei Bălți unica sumă încasată cu titlu de dobândă este cea de 28885 de lei (f.d.33), alte mențiuni referitor la alte dobânzi ce urmează a fi calculate, lipsesc.

Referitor la al doilea caz prevăzut de lege la calcularea dobânzilor și anume în procedura de executare, este art. 24 Cod de executare.

Conform art. 24 alin. (1), (2) Cod de executare (în vigoare în perioada de referință), la cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod. Încheierea executorului judecătoresc emisă în condițiile alin. (1) este un titlu executoriu.

În atare circumstanțe, Colegiul constată lipsă încheierii executorului judecătoresc emisă în acest sens. Argumentul instanței de insolvabilitate precum că executorul judecătoresc rezultând din prevederile art. 78 Cod de executare (suspendarea documentului executoriu în caz de insolvabilitate) ar fi fost în imposibilitate de a adopta o astfel de încheiere și ar fi efectuat un calcul a dobânzii în acest sens pentru perioada 07 noiembrie 2012-22 februarie 2017, nu poate constitui temei de validare a creanței suplimentare solicitate de SRL „Ces Group”-dobânda de întârziere solicitată.

Or, instanța de insolvabilitate urmează a ține cont de norma imperativă în acest sens, deoarece legislația în vigoare stabilește exhaustiv temeiurile legale de calculare a dobânzii, modul de calculare a dobânzilor și perioada admisă pentru calcularea acesteia.

Mai mult ca atât, creanța rezultată din actele de dispoziție judecătorești adoptate conform prevederilor Codului de Procedură Civilă și/sau Codului de Executare, presupune existența unui titlu executoriu. În cazul hotărârilor judecătorești se eliberează titlu executoriu rezultând din prevederile art. 255 Cod de procedură civilă, art.13, art. 14 Cod de executare, iar în cazul încheierii executorului judecătoresc, conform prevederilor art. 24 alin.(2) Cod de executare, însăși încheierea este considerată un document executoriu.

La fel, este relevant argumentul recurentului referitor la faptul că art.619 alin. (4) Cod civil statuează expres că dobânzile de întârziere nu se aplică la dobânzi.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că calculul dobânzii de întârziere în sumă de 169946, 65 de lei rezultând din suma de 241890, 98 de lei, dobândă pretinsă de către SRL „Ces Group” pentru perioada 06 noiembrie 2012-13 octombrie 2016, nu constituie decât suma totală a datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată încasată prin hotărârea judecătorească din 15 octombrie 2012 (f.d.18).

La rejudecarea cauzei urmează a fi luată în considerare și această circumstanță.

Un aspect important în acest sens reprezintă și faptul că nevalidarea creanței creditorului, nu exclude dreptul acestuia de a se adresa cu cerere separată în privința creanței nevalidate rezultând din prevederile art.144 alin.(4) al Legii insolvenței. Astfel nu poate constitui o încălcare în sensul prevederilor CEDO, deoarece în atare situație nu sunt lezate anumite drepturi ale SRL „Ces Group”.

De altfel, existența unui litigiu de drept se constată de instanța de insolvență în fiecare caz aparte pe baza probelor și dovezilor prezentate, ținând cont de faptul că însăși examinarea contestației presupune în sine un litigiu de drept și care este definitivat prin admiterea sau respingerea contestației, or, conform Legii insolvenței, creanța validată are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

De asemenea, Colegiul menționează că instanța de insolvență urmează a lua în considerare și termenul de prescripție, argument invocat de recurent, or, SRL „Ces Group” a pretins dobânda de întârziere pentru 1439 zile, adică pentru un termen mai mare de trei ani.

Conform art. 267 alin.(1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

De altfel, în referința depusă de ÎM „Becor” SRL la contestația SRL „Ces Group”, la fel, a fost invocat încălcarea termenului general de prescripție extinctivă, însă instanța de insolvență a eludat acest aspect. Or, o ipoteză a instanței de insolvență pe marginea argumentului dat nu se identifică în încheierea contestată.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de insolvență la rejudecarea cauzei urmează să ia în considerare circumstanțele expuse *supra* și să verifice suplimentar după caz, să stabilească alte circumstanțe ce au importanță pentru soluționarea cauzei pornind de la solicitările creditorului și opozițiile participanților la proces aduse în acest sens în raport cu normele de drept pertinente speței.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că concluzia instanței de insolvență este pripită și arbitrară, or, instanța de insolvență urma a examina multiaspectual circumstanțele cauzei în raport cu normele invocate și aplicabile speței, inclusiv prin prisma argumentelor părților oponente.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi cu casarea încheierii contestate și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi.

Se casează încheierea din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza la contestația depusă de creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Ces Group” împotriva tabelului definitiv al creanțelor în procesul de insolabilitate a Întreprinderii Individuale „Ivanov Oleg-Farm, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolabilitate-Curtea de Apel Bălți.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu